

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

Conclvsio XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

A C T A

Hæc etiam si respondendi Virtus in uigorem transeat, ipsi utiq; ecclesiasticor; honorum dispensatores esse nõ debent. Diui enim Laurentij interest thesaurus ecclesiæ dispensare, & nõ laicor;. Ideoq; & hæc furto abſata bona a nullo ufucapi possunt ab his qui ab ipsis illa emerunt, quia p̄r illicitã uendi tionẽ furtũ cõmiserunt C. de ufucap. pro emp. uel transf. pã. Necem, tñ de hac conclusione satis superq; dictũ est supra.

CONCLUSIO XII.

Famosus est qui fidei & falsæ religioni, titulo & allegatione ueris dñis sua bona aufert, & ubi causæ cognitio ac prætor desiderat temere in competens iudicis adimplet officium.

Quarti fures euangelici, quor; Zwinglii caput est, ita respondēt sua furta glossantes, quod fictũ habuerimus & ex cogitatũ cultũ diuinũ, ideoq; & eis licere bona tali falso diuino cultui fundato capere &c. Nũc aut; ego respondēs quero, quis hæc dicat nostrũ diuinũ cultũ esse falsum, aiunt Zwinglius ipse. Quibus ego uicissim dico. Dicere Christũ Ihesum dñm nostrũ, sanctũ euangelĩũ scribere, & totius Christiani orbis fidẽm docere, dei martyres clamare, miracula ostendere, angelos fateri nostrũ diuinũ cultũ uerum rectum & saluiferum esse pro uiuis atq; defunctis. At nunc deligite uel omnibus his credere, aut certe uestro Zwinglio.

Iterum se iustificantes replicãt, ubi nam sacræ literæ iocentur nostrũ diuinũ cultũ esse saluiferũ & uerũ. Hic uos iam cõfundat deus uos famosi fures & prædones, hæc inuestionẽ facere debueratis, anteaq; neq; Zwinglio credidistis, nostra bona sic furando rapiendo, ut facere solent latrones neq; criminosi. Quir incompetẽtis iudicis adimplestis officũ in hac uestra diuini cultus allegatione, ubi causæ cognitio & prætor desiderari solet, iam quia nos facti spoliastis, primũ queritis si iustã uel iniustã causam habeamus. Vos affirmatis, nos negamus, & ius nostrũ maximis uoluminibus ostendimus, sicut fecit eruditissimus & nobilissimus Henricus octauus, Anglor;

M V R N E R I.

Anglorū Rex in suo de sacramētis libro, contra quem hactenus librum neq; uerbulo reluctari potuistis. Sic & fecit uenerabilis & probissimus Antistes Iohannes Rossensis, de quo uobis Erasmus Roterodamus improperat, quod in sua scripta nec mutire quidē audeatis, Clithouſeus Parisiensis & plures alij, ut sic ad minus negatio Cæsarū, Regum, Episcoporū, doctorū &c. causſam reddere debuisset suspectam & dubiā. Nam negatione sit res dubia C. de acqui. pos. le. Nemo, & de fi. instru. le. plures, ff. de trans. l. i. & ff. de coll. bon. l. i. par. Si cum possint. Insti. de interdic. par. Comodum.

Necesse hic est cōminisci historiā nobilissimi regis mei, & dñi Henrici octauī in præfato suo libro contra Lutherū inductam, de septem sacramētis, ait em̄ Marcus Aemilius Scaurus uir clarissimus & exploratæ probitatis, Romæ quū a Varius Sucionensi hominē parū sincero accusaret apud populū & orator oratione longa perorasset, ille breuiter & sua & populi fretus conscientia non dignatus oratione contendere. Quirites inquit Varius Sucionēsis ait Aemilius Scaurus negat, utri potius credendū, censetis. Quib⁹ uerbis applaudente populo, uir honoratus nihili futilem orationē elusit. Quæ percontatio non illi magis mihi uisa est quā in præsentī quæstione congruere. Vos Thuricenses dicitis Zwingliū concedere ut aliena bōna uī auferatis. Deus præcipit. Non furtum facies, utri potius credendū sit censetis. Christus saluator dicit. Hec est & corpus meū, Zwinglius dicit, hoc significat corpus meū, utri potius credendū sit censetis. Augustinus, Gregorius, Hieronymus, Ambrosius cum omnibus doctoribus missam docent esse sacrificiū & uerus diuinus cultus. Zwinglius hoc negās idolatriā censet, utri potius credendū sit censetis. Vniuersus Christianus orbis septē acceptauit horas canonicas, quas Zwinglius reijcit, cui quæso credendū, censetis. Christi apostoli mulierū cœnobīa in sua uita instituerunt, quæ Zwinglius demoliit, censetis cui credendū. Sed Barra

Tt iij

bam delegistis, Ihesum uero crucifixistis, quod neq; uobis neq; posteris uestris liberis & nepotibus ad honorem unq; reputabitur, quippe quod lutinista & fidibus canenti creditis, & uniuersae Christianitati diffidistis.

Nunc itaq; & hijs temporib; noster non ualet diuini cultus, neq; profunt monasteria, quae tunc proderant, & erant omnia iusta & recta, quando praenimia inopia uestros liberos in eadem intrudebatis, & paterna hereditate simul & materna priuastis, & iam scelus sceleris committendo eis omnia per uiam & latrocinia aufertis, hoc si animo infederat, quare non potius liberos uestros in primo balneo submersistis quam in hac tam iniuriosa exilia relegaretis. O uos infames nequam quid in proprijs filijs perpetratis. O patres iniqui, & omnis probitatis effeti, numquid de illis legistis Deuter. xiiij. Caue ne derelinquas eos, quia partem non habent aliam in tua possessione. At iam nullam habemus partem in nostror; patrum & matrum possessione, & ea quae nobis diuina prouidentia & probi homines elargiuntur, etiam a nobis aufertis.

Ita lex praecipit Christianis (qui uere sunt, uel esse dicuntur) specialiter demandamus, ut Iudaeis ac paganis, quiete de gentibus, nihil tentantibus turbulentum, legibusq; contrarium non audeant manus inferre, religionis auctoritate abusi. Nam si contra securos fuerint uiolenti, uel eor; bona diripuerint, non ea sola quae abstulerint, sed conuicti in duplum quae rapuerint, restituere compellantur, C. de paga. & cetera & tem. Christianis. Si haec igitur de Iudaeis & paganis, si quiete degant, interdicta sunt atq; praepcepta, quare non magis etiam de nobis, qui eiusdem Christianae sumus fidei & religionis, eius dico fidei, quam ante sex dumtaxat annos nobiscum habebant communem. Etiam si quid falsi in fide repertum fuisset, quod longe abfuerit, & diuina auertat clementia, nos eius falsi non sumus authores, magisq; nobis copati deberet, quippe quod propter aestimatam religionem omnia nostra hereditaria bona

M V R N E R I.

bona temporalia propter Christum dereliquerimus, & religioni quam ueram aestimabamus incumbentes, nihil eorum in seculo didicimus, quibus hic in mundo arte & labore uiuitur, & nunc absque ullo nostro demerito a nobis per uim auferunt domum & curiam, ciuitatem & patriam, priuant omni alieno debito, in perpetuam mendicitatem compellunt, in exilia religant interim hi fures & praedones nostris bonis, splendide epulantur cum diuite epulone aliquando in infernum sepeliendi. Exi igitur aliquando nimia rei grauitate pressi, & tanti sceleris conscientia grauati, aliquid nostrorum bonorum praestant, tantundem est ut cum his nobis bonis datis pediculos excutere ualeamus, reliquum ipsi in magna superbia consumunt. Si deus iustus est non sinet aliquando tantam iniuriam inultam iri.

CONCLUSIO XIII.

Famosus est qui mutato consilio in alterius iniuriam uno teste non legitimo, uel certe pluribus nulla iuris habita ratione alienis bonis fraudem fecerit, quia lege iulia peculatus poena plecti iubetur.

Quinti nebulones euangelici furtiui dico euangelij dicunt se mutato consilio, fundationes diuini cultus in alium longe meliorem usum commutare, quum tamen luce clarius sit, neminem posse consilium suum mutare in alterius detrimentum, fide re. iur. Nemo, & non est nouum.

Taceo id eos facere in unius testis ore sicut Zwinglij, huc uerum censent contra totius orbis Christiani testimonia, & contra dei uerbum ita sonans. Non stabit testis unus contra aliquem, quicquid illud peccati & facinoris fuerit, sed in ore duorum aut trium testium stabit omne uerbum, Deute. xix. Etsi dixerint se plures tribus habere testes, ego centum mille uni ipsorum testium opponam quotquot habuerint.

Conclusio